

Rodzic – duży

Dziecko – mały

Rodzic – odpowiedzialność za działania

Dziecko - konsekwencja działań

Rozwój dziecka

Praktycznie cały potencjał intelektualny dziecka kształtuje się do 6 roku życia.

Do 6 roku życia trwa najaktywniejsza budowa połączeń neuralnych pomiędzy komórkami nerwowymi w mózgu. W tym okresie dzieci chłoną wszystko jak gąbka.

Dzieci potrzebują od nas zaspokojenia przede wszystkim ich potrzeb emocjonalnych – miłości i bezpieczeństwa.

Dzieci z deficytem bliskości, przytulania przez rodziców, mówienia do nich, są słabsze i mniej odporne na bodźce fizyczne i psychiczne.

Najważniejszym czynnikiem wychowawczym jest nasze własne zachowanie.

Nasze wzorce rodzicielskie, które wynieśliśmy z naszych rodzinnych domów uruchamiają się w nas, kiedy my zostajemy rodzicami. Dlatego potrzebujemy świadomie te wzorce przepracować, przeanalizować i zmodyfikować tak, aby nasze dzieci rozwijały się z poczuciem bezpieczeństwa, miłości i refleksyjnie. Tak naprawdę nie damy rady wpoić dziecku zasad i norm zachowania, jeżeli nasze postępowanie, to jak reagujemy, odpowiadamy, zachowujemy się w stosunku do partnera, rodziny i samego dziecka są inne i sprzeczne. Nauka przekazywana werbalnie, nakazy i zakazy nie działają. Dzieci nie kodują słowa „nie”. Chłoną wszystko bez żadnych barier, obserwując nas, biorąc z nas bezwarunkowy przykład. Wzorce czerpane od rodziców będą wzorcami, którymi ich dzieci będą posługiwać się w dorosłym życiu.

Czas – najważniejsze co możesz dać swojemu dziecku

Co jest dla nas najważniejsze w życiu? Na pewno nasze dzieci.

A ile czasu z nimi spędzamy? Tak naprawdę, razem, poznając się i ciesząc sobą?

Badania dowodzą, że średnio dziennie na aktywnej obecności ze swoim dzieckiem matki spędzają około 30 minut, a ojcowie 10 minut. Mowa tu o czasie, kiedy rodzic przeznacza czas dla dziecka i nie zajmuje się wtedy zakupami, sprzątaniami, nie rozmawiają przez telefon, nie oglądają telewizji, nie korzystają z komputera, internetu itp. Są tylko dla dziecka. Taki czas jest dla dziecka wartościowy, wzmacnia jego osobowość, buduje więź z rodzicami, dziecko czuje, że jest ważne.

Wychowanie

Proces ten przebiega w wielu obszarach. Ważne jest, że dziecko towarzyszy i pomaga nam w codziennych czynnościach, ogląda z nami programy adekwatne dla jego wieku, robi z nami zakupy. Jednak czas podarowany wyłącznie dziecku, daje mu poczucie, że jest dla rodzica najważniejsze na świecie. Jeżeli tego nie damy naszym dzieciom i oddamy pole trenerom, opiekunkom i niestety telefonom, komputerom, które absorbują i uzależniają mózg dziecka- później już nie nadrobimy tego czasu, a nasza więź z dzieckiem będzie osłabiona. Dziecko nie będzie dążyć do kontaktu z nami, tylko do „elektronicznej niańki”, dzięki której tu i teraz załatwiamy sobie święty spokój. Ale komputer nie nauczy dziecka empatii, odróżniania dobra od zła, czy języka, komunikacji z drugim człowiekiem.

Akceptacja, miłość, czas

Dzieci są istotami społecznymi. Badania nad rozwojem i funkcjonowaniem mózgu pokazują, że dzieciom do pełnego i zdrowego rozwoju potrzebna jest serdeczna i bezpieczna więź z najbliższymi osobami, którą można nawiązać jedynie spędzając z nimi czas w pełnej miłości i empatii atmosferze.

Co robią urządzenia elektroniczne małym dzieciom

- spowalniają rozwój mowy – przez narażenie na stały szum urządzeń elektronicznych dziecko jest przestymulowane bodźcami prawopółkulowymi, a bodźce lewej półkuli będą deficytowe. Może to powodować zaburzenia rozwoju mowy i komunikacji społecznej.
 - słabszy rozwój ruchowy, motoryki małej, myślenia przestrzennego – mało zabaw paluszkowych manualnych może spowodować w przyszłości problemy choćby w zakresie matematycznego myślenia i edukacji matematycznej.
 - problemy ze snem – skupienie na grze, filmie może powodować problemy ze snem, koncentracją uwagi.
 - **AGRESJA** – dzieci grające w gry, spędzające czas na portalach typu TikTok, Youtube, oglądające bajki i filmy ponad swój wiek mają problem z agresją. Świat wirtualny i rzeczywisty to dla dziecka jeden świat. To co stanie się w grze, dla dziecka stało się naprawdę. Ciało migdałowe dziecka są przekonane, że te dwa światy łączą się w jeden, z czego ten wirtualny staje się dla dziecka wyraźniejszy. Świat wirtualny staje się dla dziecka ucieczką, niebezpieczną drogą do dysocjacji emocjonalnej, odcinania się od własnych emocji i radzenia sobie z trudnymi sytuacjami. Gry są tak konstruowane, aby podnieść poziom adrenaliny, która znajduje ujście w zachowaniach agresywnych.
 - Zagrożenie otyłością – mało ruchu, siedzący tryb spędzania czasu przez dziecko podwyższa ryzyko otyłości u dzieci.
 - Uzależnienie i złe nawyki – rodzice notorycznie z telefonem w ręce, to niezbyt dobry wzorzec dla naszych dzieci. Zabraniają używania telefonu, a sami ciągle z niego korzystamy. Dziecko czuje złość i niesprawiedliwość. Broni się przed oddaniem telefonu, tabletu, walczy, wymusza, wpada w histerię.
- Odłóżmy telefony my rodzice i nie dajmy ich dzieciom. Zobaczmy, czy mamy z tym problem.

Niech dzieci się bawią – to je rozwija! Szukajmy miejsc, gdzie znajdą towarzystwo, gdzie będą się rozwijać społecznie.

PODSTAWĄ DOBREGO ROZWOJU DZIECI JEST WIĘŻ Z NAJBLIŻSZYMI I ZABAWA Z RÓWIEŚNIKAMI.

Dziecko chce być dobre.

Jeśli nie umie – naucz.

Jeśli nie wie – wytłumacz.

Jeśli nie może – pomóż.

Janusz Korczak